

نویسنده: استیون سایمون «Steven Simon» .
منبع و تاریخ نشر: ریسپونسیبل ستیت گرفت «2024-06-10»
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

گانتز کابینه جنگ را ترک می‌کند: صدای هیس یا هیس؟

Gantz quits the war cabinet: Sizzle or fizzle?

رئیس سابق ارتش اسرائیل اولتیماتوم به نتانیا هو را انجام داد اما تأثیر واقعی آن بر اوضاع نامشخص است.

The former IDF chief made good on an ultimatum to Netanyahu but the real impact on the situation is unclear

بینی گانتز «Benny Gantz»، رئیس سابق نیروهای دفاعی اسرائیل و نخست وزیر در توافقی دوار یا «مکرر» با **بنیامین نتانیا هو** چندین سال پیش اعلام کرد که از کابینه جنگ اسرائیل خارج می‌شود. اینکه **بینی گانتز** چه تأثیری بر دولت **نتانیا هو** و سیاست جنگی آن در غزه می‌گذارد، اکنون موضوع گمانه زنی‌های زیادی است.

او و یکی دیگر از فرماندهان میانه روی سابق ارتش اسرائیل، **گادی آیزنکوت**، جایگاهی را در کابینه جنگ پذیرفته بودند تا بر وحدت اسرائیل در پی حمله حماس در 7 اکتبر به شهرهای اسرائیل در جنوب نقب (Negev) تأکید کنند. آنها در اکثر موارد از کارزار دولت غزه حمایت کرده اند یا حداقل با آن موافقت کرده اند.

علیرغم اصرار بین‌المللی مبنی بر اینکه آتش بس برای رفاه جمعیت غیرنظامی آسیب دیده غزه و مداخله دیپلماتیک ضروری است، **گانتز** و **آیزنکوت** از اصرار **نتانیا هو** مبنی بر اینکه آتش بس قبل از قلع و قمع و برچیده شدن کامل حماس برای اسرائیل غیرقابل قبول است، حمایت کرده‌اند. موضع آنها منعکس کننده دیدگاه حماس است: هر آتش بسی که اقتدار حماس در غزه را به رسمیت نه شنا سد یا به اسرائیل اجازه می‌دهد جنگ را پس از بازگرداندن گروگان‌ها و بقایای آنها به کشور بازگرداند یا از سر آغاز کند، برای شاخه حماس در غزه غیرقابل قبول است.

رنگ و یا جوهر زیادی برای تحلیل برداشت گام‌های نادرست قطر، مصر و ایالات متحده یا برنامه‌های پنهان در مذاکرات بین آنها ریخته شده است، اما واقعیت این است که نه **یحیی سنوار** و نه **بنیا مین نتانیا هو** نتوانستند یا که توافق نکردن که شرایط آتش بس را امضا کنند تا جایی که حتی نما دین‌ترین پیروزی‌ها را برای طرف مقابل به ارمان می‌آورد.

دلیل اعلام شده برای فرار **گانتر**، که او چند هفته پیش از آن خبر داد، ناکامی **نتانیا هو** در ارائه طرحی برای پس از جنگ برای غزه بود که خنده دار نبود. نخست وزیر ترتیبات مختلفی را ارائه کرده است.

اولین مورد استفاده از تجار غزه برای ارائه خدمات، اساساً کالاهای بشردوستانه، اما انواع بیشتری از واردات با گذشت زمان، و به عنوان مجرای اسرائیلی به غزه برای مقاصد غیر نظامی بود. اینکه چگونه این امر به یک دولت برای غزه تبدیل می‌شود، مشخص نبود، اما به نظر می‌رسد که دولت اسرائیل فکر می‌کند که شرکای تجاری اش در نهایت به یک مرجع حکومتی متحد می‌شوند. این ایده با اولین تلاش برای عملی کردن آن، زمانی که محموله غذایی که اسرائیل به این شرکای جدید انتقال داده بود توسط حماس مورد حمله قرار گرفت، از بین رفت. پس از آن تصور شرکای دیگری به فرار کردند متصور شد که شامل سعودی‌ها یا دیگر کشورهای میانه رو عربی می‌شد، مسئولیت امنیتی را پذیرفت و در مورد عربستان سعودی، به ساکنان غزه که در اثر عملیات نظامی اسرائیل آواره شده بودند، پناهگاهی «موقت» داد.

این ایده به سرعت و به طور قابل پیش بینی توسط شرکت کنندگان پیشنهادی مورد تمسخر قرار گرفت. اخیراً، برنامه ریزی دولت با انتشار بروشوری از غزه "جدید" که نسخه علمی تخیلی دبی معاصر را به تصویر میکشد، از مرز بین پوچ گرایی و سوررئالیسم عبور کرد. این باعث شد پیا ز «Onion» شبیه وال استریت ژورنال شود.

خود **گانتر** ایده نوعی از جنگ ستارگان را مطرح کرد که شامل نیروهای حکومتی میانه روی عربی، قدرت‌های غربی، سازمان‌های غیردولتی و برخی از غزه‌ای‌ها بود که می‌توانستند تأیید کنند که هرگز درباره حماس نشنیده‌اند. هم **گانتر** و هم **نتانیا هو** از ایفای نقش برای تشکیلات خودگردان فلسطین خودداری می‌کنند. بد نیست به یاد داشته باشید که **گانتر** با راه حل دو حالته «تشکیل دو دولت» مخالف است. انتقاد **گانتر** از فقدان طرح «روز بعد» **نتانیا هو** قطعاً مناسب است، اما انتقاد **گانتر** با ویران شدن غزه و خلایی که کمپین اسرائیل ایجاد خواهد کرد نابرابر به نظر می‌رسد.

به هر حال، سوالی که در سر زبان ها وجود دارد این است که آیا خروج **گانتر** باعث ایجاد یک روند سیاسی می شود که منجر به دفاع از **نتانیاهاو** شود یا خیر. این بعید به نظر می رسد. اعداد کنست همان چیزی است که هستند. ائتلاف **نتانیاهاو** سقوط نخواهد کرد. و تقویم کنست همان است که هست. **نتانیاهاو** فقط باید تا 25 ژوئیه، زمانی که قوه مقننه به تعطیلات می رود، به زمامداری خود ادامه دهد تا یک هفته قبل از انتخابات « 4 » نوامبر ایالات متحده، که به گمان اغلب می تواند باعث برقراری ریاست جمهوری **ترامپ** شود، باز نمی گردد. و قبل از تعطیلات کنست، **نتانیاهاو** فرصت دیگری برای سخنرانی در هر دو مجلس کنگره آمریکا خواهد داشت. این امر مخزن یا منبع بزرگ حمایت آمریکا از کمپین اسرائیل غزه را وادار به تحریک خواهد کرد، اعتبار **نتانیاهاو** را به عنوان حافظ روابط ایالات متحده و اسرائیل تجلی خواهد داد و زمینه را برای نزدیک به سه سال دیگر رهبری **نتانیاهاو** فراهم خواهد کرد.

یکی از ادعاهای **نتانیاهاو** احتمالاً این است که تحت رهبری ماهرانه او، پیش بینی های وحشتناکی از گسترش جنگ و تشدید خشونتها محقق نشده است. در حالی که درست است که شمال اسرائیل در بعضی از بخش هایی اش غیر قابل سکونت است، همین امر را می توان در مورد جنوب لبنان نیز گفت. در مورد افزایش تبادل آتش در سراسر خط آبی که دو کشور را از هم جدا می کند، " ... خب، شما باید فرد دیگر را ببینید."

رویارویی با ایران در ماه آوریل مانند پروژه صنف مکتب کیندی (یا ساعت درسی صنف مکتب کیندی) که توسط **توماس شلینگ** تنظیم شده بود، انجام شد. اسرائیل ائتلافی از ایالات متحده، فرانسه، بریتانیا، اردن و عربستان سعودی را برای خنثی کردن حمله ایران سازماندهی کرد و با ترکیبی عالی از محدودیت و قدرت آتش دقیق پاسخ داد. البته تصویر پیچیده تر از آن بود و سوالات شومی را در مورد چگونگی وقوع یک جنگ واقعی ایجاد کرد. اما برای اهداف سیاسی داخلی **نتانیاهاو**، این ملاحظات آشکارا بی ربط هستند.

حتی با وجود اینکه دوام احتمالی زمامداری **نتانیاهاو**، پایان بازی غزه قابل اجرا را با شک و تردید مواجه می کند، این سؤال را نیز مطرح می کند که اسرائیل در شمال چه خواهد کرد. کارشناسان و مقامات اسرائیل هفته ها بر طبل جنگ می کوبند و پیشنهاد می کنند که ارتش اسرائیل آماده ورود به لبنان و عقب راندن حزب الله 30 کیلومتر یا بیشتر از خط آبی است. حزب الله تا 100000 موشک و راکت در اختیار دارد که ممکن است در پاسخ به آن بر سر اسرائیل ببارد.

با این حال، ارتش اسرائیل از زمان شکست جنگ « 2006 » برای عملیات در لبنان برنامه ریزی کرده است. برنامه ریزان نظامی احتمالاً معتقدند که مشکلات را حل کرده اند: ساییدگی سریع موشک های حزب الله از طریق هزاران حمله هوایی و یک چتر دفاع هوایی مجهز. تاکتیک های جدید و بهبود یافته برای استفاده از زره و پیاده نظام؛ و مزیت غافلگیری بیشتر زره های اسرائیل در شمال است، هیچ غیرنظامی اسرائیلی در منطقه

وجود ندارد که نگران آن باشد، و تبادل آتش مداوم پوششی برای حمله غافلگیرانه فراهم می‌کند.

از سوی دیگر، **نتانیا‌هو** احتمالاً از خطرات عظیمی که چنین جنگی در پی خواهد داشت، اجتناب خواهد کرد. او به خصوص از شروع یک جنگ تمام عیار و بسیار چالش برانگیزتر تا زمانی که غزه هضم نشود، بیزار است.

اگر او جذب این ایده شود، ممکن است ترجیح دهد تا پس از ختم روزانتخابات در ایالات متحده صبر کند. و در معامله با ترامپ ممکن است دنبال ویا پیگرد جنگ لبنان را برای او آسان تر کند و در کاخ سفید بایند قطعاً یک کسی خواهد بود که کمتر دلسوز باشد.

در مورد **گانتر** باید برای مدت زمان کوتاه تحمل کند و از این فرصت برای یک تعطیلات آرام استفاده کند. تنها سوال واقعی درخواست **ایتامار بن گویر** برای حضور وی در کابینه جنگ پس از خروج **گانتر** است. این ممکن است موها را بر پشت گردن بسیاری در واشنگتن و اسرائیل بلند کند، اما واقعیت این است که **نتانیا‌هو** از همان ابتدا کاملاً به ترجیحات **بن گویر** توجه داشته است.

در واقع، او در آخرین بیا نیه عمومی خود در مورد اهداف جنگی اسرائیل، این جناح راست افراطی را هدایت می‌کرد، که در آن این پیشنهادها را دو چندان کرد که امنیت اسرائیل - یعنی نا بودی حماس - بر سرنوشت گروگان ها اولویت دارد.

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله :

استیون سایمون، استاد مدعو تمرین در مطالعات خاورمیانه در دانشکده روابط بین‌الملل جکسون، دانشگاه واشنگتن، و پژوهشگر ارشد در موسسه ای کوئینسی برای امور دولتی مسئولیت پذیر است. او پیش از این، همکار رابرت ای ویلهلم در امور بین‌الملل در موسسه فناوری ماساچوست بود. او به عنوان مدیر ارشد شورای امنیت ملی برای مبارزه با تروریسم در کاخ سفید کلینتون و برای خاورمیانه و شمال آفریقا در کاخ سفید اوباما خدمت کرد. او نویسنده کتاب «بزرگ». تحت عنوان "توهم بزرگ: ظهور و سقوط جاه طلبی آمریکایی در خاورمیانه" (2023) است

----- **با تقدیم احترامات «2024-06-12»**

